

[Finansministeren.]

til at give det ærede Medlem Medhold i, at det vilde være naturligt at sammendrage Statens egentlige Gæld under eet Afsnit paa Status, og jeg har derfor allerede for nogen Tid siden taget dette Spørgsmaal op til Overvejelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om en mere rationel Opgørelse af Statens Rentebyrde.

Med Hensyn til den af det ærede Medlem fremsatte Henstilling om, at Jordfondens Driftsregnskab maa blive omarbejdet, kan jeg oplyse, at Fondens Regnskabsaflægelse har været gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse i et regnskabsteknisk Udvalg, og at der paa Grundlag af dette Udvalgs Indstilling fra 1. April 1941 at regne er gennemført en ny Regnskabsform for Jordfonden. Herunder er der ogsaa foretaget en noget ændret Opstilling af Fondens Driftsbudget, og naar det ærede Medlem nu taler om, at Driftsregnskabet er ganske misvisende og uforstaaeligt, maa jeg tilstaa, at jeg er ikke klar over, hvad han sigter til med disse drastiske Udtryk. Der er dog paa et Par Punkter brugt Betegnelser, som jeg ved det ærede Medlem er utilfreds med, og det er muligt, at de bør rettes.

Hvad angaar de Poster, der er foretaget i Forbindelse med Grundforbedringsfondens Oprettelse i Henhold til Loven af 14. November 1940, skal jeg henvise til, at det ved denne Lov blev bestemt, at de for Laan i Henhold til Loven af 31. Marts 1933 om Laan og Tilskud til Grundforbedring til Statskassen udstedte Pantebreve, der androg et Beløb paa 22 Mill. Kr., skulde overføres som en Grundfond for Grundforbedringsfonden. Om man skal lade denne Grundfond blive staaende i Statens almindelige Nettoformue, eller om man skal postere den ud som en særlig Henlæggelsespost, saaledes som det er sket, kan naturligvis diskuteres. I begge Tilfælde drejer det sig om et Staten tilhørende Formuebeløb, og der er ikke ved den foretagne Postering sket andet, end at man markerer Tilstedeværelsen af en Regnskabsreserve af særlig Karakter. Om man skal gøre dette og eventuelt drage videre Konsekvenser deraf paa andre Omraader, eller om man skal lade Grundfonden blive staaende under den almindelige Nettoformue, som det ærede Medlem ønsker, skal jeg gerne paa den givne Foranledning tage op til fornyet Overvejelse.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst nogle mere almindelige finansielle Betragt-

ninger, hvorunder han paa ny gik i Rette med mig i Anledning af mine foreløbige skønsmæssige Vurderinger af Udsigterne for Finansaaret 1940—41. At det ærede Medlem ikke vil anerkende Berettigelsen af den Forsigtighed, jeg her har ment at burde udvise, maa jeg naturligvis finde mig i, men naar han nu spørger, om de Oplysninger, Finansministeren efter sit bedste Skøn giver, ikke bør være oprigtige og sandfærdige, er det at drive Spillet for vidt. Jeg forstaaer i det hele taget ikke, at det ærede Medlem har villet deltage i den letkøbte Kritik, der fra en vis Side har været fremme paa dette Punkt. Det ærede Medlem maa jo dog efter egen tidligere Erfaring vide, hvor vanskeligt det er i en økonomisk bevæget Tid at skulle tage Stilling til, hvilke økonomiske Muligheder, hvilken økonomisk Modstandskraft det er forsvarligt at regne med fremefter, selv paa kort Sigt.

Som saa mange andre følte jeg mig i Eftersommeren 1940 i høj Grad ængstelig for den økonomiske Udvikling i den kommende Tid, og det maatte selvfølgelig præge min Bedømmelse af den finansielle Stilling, haade hvad Indtægter og Udgifter angaar. Og naar Tillægsbevillingsloven, som det blev fremhævet af det ærede Medlem, blev vedtaget med et Overskud paa 8 Mill. Kr., men Regnskabstallet blev 57 Mill. Kr., skyldtes det jo for en væsentlig Del de Besparelser, som fremkom under Udgiftsparagrafferne.

Tillægsbevillingslovsforslagene indsendes til Finansministeriet i Midten af Januar og maa derfor for største Delen udarbejdes i de enkelte Ministerier før Nytaar. Der er altsaa ogsaa her Tale om et Skøn, og de Opgivelser, der kommer fra Fagministerierne, maa Finansministeriet og jeg selv i det store og hele bygge paa. Den Gennemgang, der foretages i Finansministeriet, tager i første Række Sigte paa saadanne Poster, der gaar ud paa en reel Udvidelse af de givne Bevillinger. At der paa det sidste Regnskab fremkom en Besparelse paa 30 Mill. Kr., var ogsaa overraskende for mig — med de stigende Priser var jeg nærmest forberedt paa et Udsving i modsat Retning —, men man er altsaa ogsaa i Fagministerierne paa Grund af de ekstraordinære Forhold gaet særlig forsigtigt til Værks. I øvrigt betød jo 14 af de 30 Millioner kun en Overflytning af Udgifter til indeværende Finansaar.

Alt i alt indeholder Statens Driftsbudget ca. 5 000 Regnskabsposter, og det siger sig selv, at saaledes som Tillægsbevillingsforslagene udarbejdes, maa de i Hovedsagen gennemføres, og det spiller i saa Henseende